

[Handelsministeren.]

Da det offentlige repræsentant har pligt til i særlig grad at varetage samfundsmæssige interesser, vil disse ved udnævnelsen kunne præciseres over for den pågældende, ligesom han af egen drift eller efter anmodning vil kunne delagtiggøre ministeriet i sine almindelige synspunkter og erfaringer fra sit virke som bestyrelsesmedlem udpeget af handelsministeren.

På samme måde som forslagene om medarbejderrepræsentation bygger på de fælles interesser og den dialog, der følgelig bør være mellem arbejdstagere og arbejdsgivere på den enkelte arbejdsplads, bygger forslagene om offentlig repræsentation på den fælles interesse og dermed den vekselvirkning, der i dag almindeligvis anses for ønskelig i forholdet mellem den offentlige og den private sektor.

Med denne redegørelse forelægges de 5 lovforslag til folketingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om fremme af forespørgsel til statsministeren af Nyboe Andersen m. fl.

(Forespørgslen (nr. III) findes i tidenden sp. 841).

Formanden: Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

Fremsættelse af lovforslag.

Formanden: Jeg skal fastsætte en taletid af indtil 20 minutter ved fremsættelsen af dette lovforslag.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Jeg vil gerne hermed fremsætte forslag til lov om lønmodtagernes medejendomsret.

Det er et forslag om lønmodtagernes medejendomsret til kapitaltilvæksten, om øget medindflydelse for lønmodtagerne og om øget kapitaldannelse bestemt til udvikling af dansk erhvervsliv.

Jeg vil gerne føje til, at forslaget gør ikke krav på at indebære endelige patentløsninger på disse komplicerede problemer, men det er et udtryk for regeringens vilje til handling og vilje til at afløse de mange skitser og tanker med forhandlinger om et konkret forslag om medejendomsret, medindflydelse og større kapitaldannelse, et forslag, der sigter på at realisere disse mål i indbyrdes sammenhæng.

Jeg skal kort beskrive den ordning, som foreslås:

Forslaget bygger på tilvejebringelsen af en lønmodtagerkapital, som skal administreres i fællesskab, men som samtidig skal være de enkelte lønmodtageres ejendom. Kapitalen fremkommer ved bidrag fra samtlige arbejdsgivere, der beskæftiger lønmodtagere, for hvilke der betales ATP-bidrag. Det offentlige bliver således som arbejdsgiver også omfattet af pligten til at betale bidrag. For det første år, dvs. 1974, skal der efter forslaget betales 1/2 pct. af den samlede lønsom, altså A-indkomst, som disse arbejdsgivere udbetaler. I de følgende år skal bidraget stige med 1/2 pct. årlig, til det i 1983 udgør 5 pct. af lønsommen. Af administrative grunde er det nødvendigt i hvert fald i de første år, at indbetalingerne af bidrag sker bagud for et år ad gangen, altså første gang i begyndelsen af 1975, og lad mig føje til, at bidragene skal kunne fradrages i virksomhedernes skatteregnskaber.

Hvis man forudsætter en stigning i lønsommen på ca. 9 pct. årlig, vil de samlede bidrag for 1974 udgøre omkring 500 mill. kr. Om 10 år vil der blive tale om samlede bidrag på ca. 10,3 milliarder kr., svarende til 206 milliarder kr. i samlet lønsom. Forholdet er det, at ved at benytte ATP-ordningen og udbetalt A-indkomst som grundlag for bidragsbetalingen undgår man at skulle opbygge en omfattende administration og nye kostbare registre, og det bliver uden større tekniske vanskeligheder muligt at iværksætte ordningen allerede med virkning for året 1974.

ATP-registret anvendes af samme grunde til at afgrænse den lønmodtagerkreds, der får andel i ejendomsretten til den fælles lønmodtagerkapital. Man kan generelt sige, at ordningen vil komme til at omfatte alle lønmodtagere, herunder offentligt ansatte, i aldersgrupperne fra 18 til 67 år. Lønmodta-